

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074956880/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Vi fødes udi Armod. Vi opdrages udi Sult. Vi prygles en halv Snøs Aar af en knarvorn Skolemester. Saaledes gaar vor Barndom hen. Naar vi kommer lidt til Alder, maa vi slæbe og trække, at vi ikke skal dø i vor Alderdom før Tiden af Sult. Kort at sige, vort hele Liv er en Kæde af Elendighed.

Phister naaede ikke denne faste, beundringsværdige Stil, der et halvhundred Aar før Beaumarchais fremtryller Figaro-Skikkelsen. Phister hjalp sig saaledes, at han lagde en stikkende Skarphed i Ordene og gjorde Tønen mørk. Hr. Olaf Poulsen — Holberg forlade ham hans stemme Synd! — ender Replikken saaledes, som om Henrik selv gjorde Nar af sine Klager!

Nej, det er ikke Ungdom, der fattes Olaf Poulsen som Henrik — han vil heldigvis længe være ung nok til de Holbergske Roller — hvad han mangler i Rollen er Alvor, saa løjerligt det end lyder: mindre Lyst til at bringe Publikum i Jatter, større Lyst til at faa Mennesket i Henrik frem. Nu er han halvt Phister, halvt — ikke sig selv.

Dog betydelig er Fremstillingen trods dens urimelige Anstrængthed. Den falder i mange Stykker, hvoraf enkelte er helt udmærkede. Og selv Tamperretscenen indeholder én Figur, den stammende Advokat, der med Rette vækker Publikums Jubel.